

R O M Â N I A
TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CIVILĂ

Operator de date cu caracter personal înregistrat sub nr.2991

Cod ECLI ECLI:RO:TBMUS:2023:004.#####

Dosar nr. #####/320/2022

DECIZIA CIVILĂ Nr. ####/2023

Ședința publică de la 31 ##### 2023

Completul constituit din:

Președinte: #####

Judecător: #####

Grefier: #####

Pe rolul instanței se află judecarea apelului declarat de reclamanta #####, împotriva Sentinței civile nr. ##### din 27 octombrie 2022 pronunțată de Judecătoria Târgu Mureș în dosarul nr. #####/320/2022. Mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 15 martie 2023, când sa dispus amânarea pronunțării asupra soluției pentru astăzi, încheierea menționată făcând parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Prin sentința atacată s-a admis în parte cererea formulată de reclamanta ##### în contradictoriu cu pârâtul _____. S-a stabilit în sarcina pârâtului obligația plății unei pensii de întreținere în favoarea minorului _____, născut la data de _____, în cuantum de 1/4 din veniturile sale lunare sau, în lipsa acestora, din venitul minim pe economie, de la data introducerii cererii de chemare în judecată (29.06.2022) până la majoratul acestuia sau până la modificarea condițiilor reținute. S-a respins în rest, cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată. A fost obligat pârâtul la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată în cuantum de 20 de lei.

Pentru a pronunța această hotărâre prima instanță a reținut că: părțile au fost căsătorite în perioada 19.02.2000-27.04.2017, căsătoria fiind desfăcută prin Sentința civilă nr. ####/27.04.2017. Din relația părților a rezultat nașterea minorului _____, la data de 19.10.2015. Prin sentința de divorț s-a stabilit faptul că autoritatea părintească cu privire la minorul _____ să fie exercitată în comun de către ambii părinți, s-a stabilit locuința minorului la mamă, iar tatăl a fost obligat la plata unei pensii de întreținere în cotă de 1/6 în favoarea minorului, la acel moment.

În drept, instanța de fond a reținut incidența dispozițiilor art. 483 Cod civil, acest text fiind în consonanță cu dispozițiile art. 36 alin. (1) și (2) din Legea nr. 272/2004. În continuare, au fost reținute dispozițiile art. 486 Cod civil, dispozițiile art. 264, art. 397 Cod civil, art. 398 Cod civil. și art. 36 alin. (7) din Legea nr. 272/2004.

în vedere dispozițiile legale menționate, prima instanță a reținut situația de excepție prevăzută de art. 398 Cod civil, prin prisma dispozițiilor art. 36 alin. (7) din Legea nr. 272/2004 și atribuirea exercitării autorității părintești exclusiv în favoarea mamei.

S-a apreciat că dispozițiile art.396 și urm. C.civ., consacră regula exercitării autorității părintești în comun de către ambii părinți, excepția constituind-o exercitarea de către un singur părinte, când există motive temeinice pentru a se dispune în acest sens. S-a avut în vedere interesul superior al copilului, acest principiu prevalând în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, astfel cum impune și textul art.2 alin.3 din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, alături de art.505 alin.2 C.civ.

S-a reținut că exercitarea autorității părintești de către un singur părinte se dispune numai cu titlu excepțional, derogatoriu de la regula autorității părintești comune, atunci când, ținându-se seama de interesul copilului, se constată de instanța de tutelă că exercițiul comun al autorității părintești nu este în beneficiul copilului și ar genera conflicte și șicane între soți.

În baza art. 264 din Codul civil raportat la art. 24 din Legea ##### privind protecția și promovarea drepturilor copilului, în procedurile administrative sau judiciare care îl privesc, ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie. În cauză, având în vedere vârsta fragedă a minorului, s-a apreciat că nu se impune ascultarea acestuia.

Întrucât nu au fost dovedite motivele enumerate în dispozițiile art.507 C.civ. (unul dintre părinți este decedat, declarat mort prin hotărâre judecătorească, pus sub interdicție, decăzut din exercițiul drepturilor părintești sau dacă, din orice motiv, se afla în neputința de a-și exprima voința), dar nici alte motive întemeiate care să conducă la stabilirea exercitării autorității părintești numai de către unul dintre părinți, s-a apreciat că aceasta revine în comun ambilor părinți. ##### reclamanta a făcut dovada faptului că pârâtul nu s-a interesat de soarta minorului, plătiind în mod sporadic pensie de întreținere stabilită în sarcina sa și refuzând să păstreze legătura cu minorul, acestea nu reprezintă motive suficiente pentru a se putea dispune exercitarea autorității părintești în mod exclusiv de către un singur părinte. Mai mult decât atât, pârâtul a declarat că dorește să se implice pe viitor în viața fiului și să păstreze legătura cu acesta.

Cu privire la petitul de cerere privind majorarea pensiei de întreținere stabilită în sarcina pârâtului prin Sentința Civilă nr.###/27.04.2017, prima instanță a reținut ca fiind aplicabile dispozițiile art. 487 Cod civil, art. 499 alin. (1) Cod civil, art. 525 alin. (1) Cod civil, art. 527 Cod civil, art. 529 alin. (2) Cod civil, art. 531 alin. (1) Cod civil, art. 532 Cod civil.

În speță, prima instanță a reținut că minorul are în prezent vârsta de 7 ani, iar de la data stabilirii pensiei de întreținere prin Sentința Civilă nr.###/27.04.2017, au trecut aproximativ 5 ani și jumătate. Astfel, instanța reține că circumstanțele factuale s-au schimbat. În primul rând, având în vedere faptul că minorul ##### este singurul copil aflat în întreținerea pârâtului în prezent, cota maximă din veniturile tatălui cu privire la care este îndreptățit a crescut, în prezent, de la 1/6 la 1/4 . Mai mult, deși prin hotărârea judecătorească s-a stabilit în trecut pensia de întreținere tot prin raportare la salariul minim pe economie în situația în care debitorul nu obține venituri, este necesară actualizarea sumei ce revine minorului cu titlu de pensie de întreținere în prezent prin raportare la valoarea actualului salariu minim pe economie. Nu în ultimul rând, nevoile minorului s-au schimbat în prezent, acesta având în prezent nevoi diferite, cu privire la care cheltuielile necesare întreținerii s-au majorat.

În concluzie, raportat la situația faptică a minorului, s-a apreciat că se impune majorarea pensiei de întreținere stabilită prin Sentința Civilă nr.###/27.04.2017 pronunțată de Judecătoria #####. Așadar, s-a stabilit pensia de întreținere în cotă de 1/4 pentru minorul #####, născut la data de #####, prin raportare la venitul net lunar al părții pârâte, respectiv prin raportare la salariul minim pe economie, în ipoteza în care acesta nu desfășoară activități remunerate.

Referitor la cheltuielile de judecată, s-a dispus obligarea pârâtului la plata către reclamantă a cotei parte din taxa de timbru achitată respectiv suma de 20 de lei, constatând culpa procesuală a acestuia în demararea prezentului litigiu, în temeiul art.453 C.pr.civ.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel reclamanta ##### solicitând schimbarea în parte a sentinței atacate și în rejudicare să se dispună exercitarea autorității părintești asupra minorului #####, exclusiv de către mama acestuia #####; cu cheltuieli de judecată.

În susținerea cererii, apelanta arată că soluția instanței de fond este netemeinică și nelegală soluția instanței de fond cu privire la petitul privind exercitarea autorității părintești asupra minorului #####, născut la data de ## #####, având în vedere următoarele aspecte: Căsătoria dintre cei doi părinți a fost desfăcută prin Sentința civilă nr. ### pronunțată la data de 27 aprilie 2017 de Judecătoria #####. Prin sentința amintită mai sus, instanța a stabilit și exercitarea autorității părintești în comun pentru minorul #####, a stabilit locuința minorului la mamă și a dispus obligarea tatălui la plata unei pensii de întreținere în cotă de 1/3 din venitul minim pe economia națională de la data pronunțării hotărârii de divorț și până la majoratul celor doi minori. Menționăm că numitul ##### este fiul părților, născut la data de #####, însă este major în prezent, iar singurul minor în întreținere este fiul părților #####.

Așa cum reiese și din considerentele sentinței de divorț, părțile sunt despărțite în fapt din data de 19 iulie 2016, când în urma unui act de violență apelanta a plecat împreună cu cei doi copii minori de la domiciliul comun, iar după divorț, apelanta și minorii s-au stabilit la adresa indicată mai sus din Ceuașu de Câmpie. De la data separației faptice, mama a avut grijă de cei doi copii iar tatăl nu a manifestat niciun interes în creșterea și educarea copiilor, nu i-a vizitat și a achitat ocazional sume foarte mici cu titlu de pensie de întreținere. Minorul ##### a frecventat grădinița din localitatea de domiciliu, iar din anul școlar ##### urmează cursurile școlare, iar apelanta are loc de muncă stabil.

Instanța de fond a analizat temeinicia și legalitatea petitului privind exercitarea autorității părintești în mod exclusiv de către mamă prin prisma prevederilor art. 397 și 504 Cod civil și prevederile Legii nr. 272/2004. Instanța a concluzionat că exercitarea autorității părintești în mod exclusiv de către un părinte constituie excepția

de la regulă și se impune atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 504 Cod civil sau există motive întemeiate în interesul minorului pentru ca instanța de tutelă să dispună în acest sens. Analizând condițiile enumerate la art. 504 Cod civil, instanța de fond a conchis în sensul că aceste condiții nu sunt îndeplinite. În ceea ce privește alte motive întemeiate care să conducă la stabilirea exercitării autorității părintești de către un părinte, instanța a apreciat că aspectele invocate de reclamantă și probate nu sunt în măsură să ducă la admiterea acestui petiț.

Consideră neîntemeiată și nelegală concluzia instanței de fond, mai ales că, așa cum se reține și în considerentele sentinței atacate, reclamanta a făcut dovada faptului că tatăl nu întreține nicio legătură cu minorul și plătește sporadic pensia de întreținere. Doar afirmațiile tatălui că dorește să se implice în viața minorului, fără a întreprinde niciun gest în acest sens, simt lipsite de substanță. Toate aceste declarații ale pârâtului au rămas în toți acești ani, de la separația faptică, doar la nivel afirmativ, intenția nefiind una de a exista o relația cu minorul, ci mai mult o intenție de a împiedica mama să ofere minorului anumite facilități, fapt care afectează direct minorul.

că autoritatea părintească nu se poate exercita în comun datorită unor împrejurări speciale și obiective: tatăl este absent din viața copilului de la separația faptică ce a avut loc în vara anului 2016, a manifestat dezinteres față de copil, între cei doi părinți nu există comunicare. Cu toate că afirmații din faza de judecată sunt altele, în fapt tatăl nu a vizitat minorul de la data separației faptice, nu dorește să-l cunoască și nu comunică în niciun fel cu acesta. A achitat ocazional sume mici de bani cu titlu de pensie de întreținere, fiind luni în care a trimis 13 lei. Minorul avea 9 luni la data separației faptice, iar de atunci tatăl nu a dorit să viziteze minorul. Diferite evenimente din viața copilului și ocrotirea intereselor acestuia presupun adesea exprimarea acordului celor doi părinți, ceea ce în speță este imposibil. Mama și minorul doresc să călătorească în timpul vacanțelor școlare, însă nefiind stabilită modalitatea de exercitare a autorității părintești, are nevoie de acordul pârâtului sau este necesar să obțină o hotărâre judecătorească care să-l substituie.

Susține că în vacanța de vară din anul 2022, pentru deplasarea mamei împreună cu minorul în ##### în perioada 29.07.2022-07.08.2022, pârâtul a refuzat să-și dea acordul, motiv pentru care a fost nevoie de o acțiune în instanță pentru a suplini acordul tatălui la călătorie. Astfel prin Sentința civilă nr. #####/2022, pronunțată în dosar nr. #####/320/2022, instanța a dispus: “##### că există refuzul nejustificat al pârâtului de a-și exprima acordul în formă autentică pentru eliberarea pașaportului copilului minor ##### Suplinește acordul pârâtului pentru eliberarea pașaportului copilului minor. ##### că există refuzul nejustificat al pârâtului de a-și exprima acordul în formă autentică pentru ca minorul ##### să efectueze călătorii pe o perioadă de 3 ani (începând de la data pronunțării prezentei hotărâri) pe teritoriul Uniunii Europene, însoțit numai de mama sa (reclamanta din prezenta cauză) ori de o altă persoană majoră desemnată expres de aceasta, potrivit art. 30, alin. 1, lit. d din Legea 248/2005. Suplinește acordul pârâtului pentru ca minorul să efectueze călătorii pe o perioadă de 3 ani (începând de la data pronunțării prezentei hotărâri) pe teritoriul Uniunii Europene, însoțit numai de mama sa (reclamanta din prezenta cauză) ori de o altă persoană majoră desemnată expres de aceasta, potrivit art. 30, alin. 1, lit. d din Legea 248/2005. Respinge în rest cererea, ca neîntemeiată. Măsurile dispuse sunt provizorii, respectiv până la soluționarea definitivă a dosarului de fond înregistrat sub nr. #####/320/2022, având ca obiect exercitarea autorității părintești. Ia act de împrejurarea că nu se solicită cheltuieli de judecată. Executorie.”

Consideră că perioada îndelungată în care tatăl nu s-a implicat în nici un fel în viața minorului, refuzul nejustificat de a accepta efectuarea de deplasări ale minorului cu mama și lipsa oricărei forme de comunicare între părinți sunt motive întemeiate pentru a dispune exercitarea autorității părintești în mod exclusiv de către mama apelantă.

Prin întâmpinarea formulată, intimatul ##### a solicitat respingerea apelului ca nefondat, menținerea sentinței atacate ca fiind legală și temeinică, arătând că datorită bolii pe care o are, a faptului că nu a cunoscut noua adresă a minorului (decât la data formulării acțiunii în instanță), nu s-a putut deplasa la domiciliul minorului, vizitarea acestuia fiind împiedicată chiar de către reclamanta. ##### că a achitat pensia alimentară chiar peste posibilități și înainte de a dobândi boala de care suferă întrucât a avut venituri mici fiind angajat doar cu o jumătate de normă.

Examinând apelul declarat prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor art.477-480 din C.pr.civ., tribunalul îl constată fondat, astfel cum se va arăta în continuare.

Apelanta reclamantă a arătat că, părțile sunt despărțite în fapt de la data de 19 iulie 2016, când în urma unui act de violență apelanta a plecat împreună cu cei doi copii minori de la domiciliul comun, iar după divorț apelanta și minorii s-au stabilit în Ceuașu de Câmpie, de la data despărțirii în fapt a părților mama apelantă a fost cea care a

avut grijă de cei doi copii(în prezent unul dintre copii este major), iar tatăl nu a manifestat niciun interes în creșterea și educarea copiilor, nu i-a vizitat și a achitat ocazional sume foarte mici cu titlu de pensie de întreținere.

Apelanta arată că a făcut dovada faptului că tatăl nu întreține nicio legătură cu minorul și plătește sporadic pensia de întreținere, în opinia apelantei doar afirmațiile tatălui că dorește să se implice în viața minorului, fără a întreprinde niciun gest în acest sens, simt lipsite de substanță. ##### apelanta că toate aceste declarații ale pârâtului intimat au rămas în toți acești ani, de la separația faptică, doar la nivel afirmativ, intenția nefiind una de a exista o relația cu minorul, ci mai mult o intenție de a împiedica mama să ofere minorului anumite facilități, fapt care afectează direct minorul.

În opinia apelantei autoritatea părintească nu se poate exercita în comun datorită unor împrejurări speciale și obiective: tatăl este absent din viața copilului de la separația faptică ce a avut loc în vara anului 2016, a manifestat dezinteres față de copil, între cei doi părinți nu există comunicare. Cu toate că afirmațiile tatălui din faza de judecată sunt altele, în fapt tatăl nu a vizitat minorul de la data separației faptice, nu dorește să-l cunoască și nu comunică în niciun fel cu acesta. A achitat ocazional sume mici de bani cu titlu de pensie de întreținere, fiind luni în care a trimis 13 lei. Minorul avea 9 luni la data separației faptice, iar de atunci tatăl nu a dorit să viziteze minorul.

Mai invocă apelanta faptul că diferite evenimente din viața copilului și ocrotirea intereselor acestuia presupun adesea exprimarea acordului celor doi părinți, ceea ce în opinia sa în speță este imposibil, în vacanța de vară din anul 2022, pentru deplasarea mamei împreună cu minorul în ##### în perioada 29.07.2022-07.08.2022, pârâtul a refuzat să-și dea acordul, motiv pentru care a fost nevoie de o acțiune în instanță pentru a suplini consimțământul acestuia, apelanta citând dispozitivul sentinței civile nr. #####/2022, pronunțată în dosarul nr. #####/320/2022 al Judecătoriei Tg.Mureș, prin care instanța a constatat existența refuzului nejustificat al tatălui pârât de a-și exprima acordul în formă autentică pentru eliberarea pașaportului copilului minor ##### de asemenea a constatat existența refuzului nejustificat al tatălui pârât de a-și exprima acordul în formă autentică pentru ca minorul ##### să efectueze călătoriile pe o perioadă de 3 ani începând de la data pronunțării hotărârii pe teritoriul Uniunii Europene, însoțit numai de mama sa ori de o altă persoană majoră desemnată expres de aceasta, potrivit art. 30, alin. 1 lit. d din Legea 248/2005.

Instanța de apel reține din probatoriul administrat că tatăl intimat manifestă un dezinteres persistent cu privire la fiul său minor #####, născut la data de #####.

De la despărțirea în fapt a părților în anul 2016 tatăl intimat nu l-a vizitat deloc pe fiul său și nu a ținut în nici un fel legătura cu acesta .

Intimatul pârât a arătat prin întâmpinarea depusă în apel că nu a menținut legătura cu fiul său din cauza bolii pe care o are, a faptului că nu a cunoscut noua adresă a minorului (decât la data formulării acțiunii în instanță), nu s-a putut deplasa la domiciliul minorului, vizitarea acestuia fiind împiedicată chiar de către reclamantă.

Instanța de apel apreciază explicația pârâtului că nu l-a vizitat pe fiul său din cauza faptului că nu ar fi cunoscut noua adresă a acestuia drept total neverosimilă, în condițiile în care reclamanta și pârâtul au fost căsătoriți și au deci un cerc de cunoștințe comune pârâtul putea afla din anul 2016 de la despărțirea părților adresa unde locuiește reclamanta împreună cu minorul. De asemenea, dacă în mod real pârâtul nu ar fi putut să afle adresa acestora, putea să facă demersuri la instituțiile statului pentru a fi sprijinit în acest sens.

În ceea ce privește explicația pârâtului că nu l-a vizitat pe fiul său din cauza bolii de care suferă, tribunalul constată că pârâtul nu a depus la dosar acte medicale privind starea sa de sănătate, pentru a se putea aprecia în ce măsură acesta nu a putut să mențină legătura cu fiul său.

Chiar dacă susținerile pârâtului ar fi adevărate și acesta nu ar fi putut să se deplaseze și să-l viziteze pe fiul său, instanța apreciază că pârâtul putea măcar telefonic să mențină minime contacte cu fiul său, ori să-i trimită cadouri cel puțin cu ocazia unor zile importante pentru acesta.

În privința susținerii intimatului pârât că ar fi fost împiedicat de reclamantă să-l viziteze pe minor tribunalul constată că aceste susțineri nu au fost probate în vreun fel către pârât. De asemenea reținem că și în situația în care reclamanta l-ar fi împiedicat pe pârât să-l viziteze pe minor, pârâtul ar fi avut posibilitatea să formuleze acțiuni în justiție pentru stabilirea unui program de legături personale cu minorul. Ori pârâtul a formulat o astfel de acțiune doar după ce reclamanta a formulat acțiunea din prezentul dosar, în cursul soluționării cauzei în primă instanță, solicitare respinsă ca tardivă de către prima instanță(f.49 dosar primă instanță).

Mai mult, instanța de apel mai reține că în vara anului 2022 mama apelantă a dorit să ducă minorul în vacanță în ##### însă pârâtul a refuzat să-și dea acordul în formă autentică pentru eliberarea pașaportului copilului și pentru deplasarea minorului în străinătate.

Din sentința civilă nr. #####/06.07./2022, pronunțată în dosarul nr. #####/320/2022 al Judecătoriei Tg.Mureș (f.25-29 dosar apel), definitivă, rezultă că pârâtul a refuzat să-și exprime consimțământul pentru emiterea pașaportului și pentru părăsirea de către minor, însoțit de mama sa, a teritoriului României, fără a avea vreun motiv întemeiat pentru acest refuz, pârâtul motivând refuzul prin faptul că nu a fost căutat deloc de la divorț nici de reclamantă și nici de copii și invocând faptul că în străinătate se întâmplă multe incidente, după cum observă el la televizor. Instanța care a soluționat dosarul nr. #####/320/2022 a reținut că nu s-a făcut dovada faptului că deplasarea minorului în țările din cadrul Uniunii Europene, în scop de recreere, însoțit de mama sa ori de o altă persoană majoră desemnată expres de aceasta, ar dăuna intereselor acestuia și nici a faptului că reclamanta intenționează să se stabilească definitiv cu minorul în altă țară și să-l împiedice pe pârât să mai aibă legături personale cu fiul său. De asemenea s-a reținut că simplul argument al pârâtului potrivit căruia în străinătate se pot întâmpla diverse tragedii nu este suficient de solid încât să justifice limitarea dreptului minorului la liberă circulație, în scopul de a cunoaște oameni, de a descoperi locuri și de a beneficia de experiențe de viață care să îl ajute să își lărgască orizontul cultural și să își contureze personalitatea de viitor adult.

Caracterul abuziv al refuzului pârâtului a fost considerat dovedit prin însăși atitudinea acestuia care a arătat că nu este de acord cu eliberarea pașaportului și călătoria în afara teritoriului României a copilului său, întrucât acesta nu dorește să mai ia legătura cu el, punând astfel propriul orgoliu mai presus de interesul copilului. Prin urmare tribunalul reține că există motive temeinice în sensul art.398 din C.civ. pentru ca autoritatea părintească să fie exercitată numai de către mamă, la acest moment exercitarea autorității părintești de către ambii părinți ducând la șicanarea de către pârât a reclamantei, atunci când va fi necesar acordul ambilor părinți pentru luarea deciziilor cu privire la minor, ceea ce se va răsfrânge negativ asupra minorului. ##### evident că exercitarea autorității părintești în comun de ambii părinți, față de situația existentă la acest moment, duce la îngreunarea creșterii și educării minorului.

Faptul că mama apelantă are posibilitatea să-l acționeze în judecată pe pârât pentru a obține suplinirea consimțământului acestuia, cum a fost necesar pentru a putea să-l ducă pe minor în vacanță în ##### în anul 2022, nu poate duce la concluzia că nu ar exista consecințe negative pentru minor, de vreme ce orice proces presupune costuri, de timp și materiale, resurse care ar putea fi investite mult mai bine de mama reclamantă pentru creșterea și educarea minorului.

De asemenea faptul reținut de prima instanță, că pârâtul a declarat că dorește să se implice pe viitor în viața fiului și să păstreze legătura cu acesta, nu poate duce la concluzia că nu s-ar impune, față de situația existentă în prezent, ca autoritatea părintească să fie exercitată numai de către mamă. ##### pârâtul apelant va stabili legăturile firești cu fiul său și se va implica în mod pozitiv în viața acestuia, modul de exercitare a autorității părintești va putea fi repus în discuție în condițiile art.403 din C.civ.

de cele reținute anterior urmează ca tribunalul în conformitate cu art. 480 al.2 din C.pr.civ. să admită apelul declarat de reclamantă și să schimbe în parte hotărârea apelată, în sensul că se va încuviința ca exercitarea autorității părintești asupra minorului ##### să fie realizată în mod exclusiv de către mamă. În baza art. 451-453 din C.pr.civ. va fi obligat intimatul-pârât ##### să plătească apelantei suma de 20 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată achitate în etapa apelului, constând în taxă judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite apelul declarat de apelanta-reclamantă ##### (CNP #####), domiciliată în Târgu Mureș, ##### #/A, ### ##, Județul Mureș și cu domiciliul procesual ales în Târgu Mureș, Bd. 1 Decembrie 1918, nr. 79, Județul Mureș la Cabinetul de avocatură #####, împotriva Sentinței civile nr. #####/27 octombrie 2022 pronunțată în dosarul civil nr. #####/320/2022 al Judecătoriei Târgu Mureș. Schimbă în parte hotărârea apelată în sensul că încuviințează ca exercitarea autorității părintești asupra minorului ##### (CNP #####) născut la data de #####, să fie realizată în mod exclusiv de către mamă.

Obligă intimatul-pârât ##### (CNP #####), domiciliat în sat Tireu, nr. 78, Comuna Ibănești, Județul Mureș să plătească apelantei suma de 20 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată achitate în etapa apelului.
Definitivă.

Pronunțată la Tribunalul Mureș, astăzi 31 martie 2023, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

#####

fiind în concediu de odihnă,

semnează judecător cu atribuții delegate de președinte al instanței,

Judecător,

#####

Judecător,

#####

Grefier,

#####

05 Aprilie 2023

Red. ####/05.07.2023

Listat C.M.P./05.07.2023/5 ex.

Jud. #### M.C. #####